

Історія волонтера з Луганщини, який возить гуманітарку у прифронтові зони та евакуює людей

Ольга Вагнер

6 січня, 14:42

Юрій родом з Сіверськодонецька. Після початку повномасштабного вторгнення армії РФ, чоловік переїхав до Бахмуту, а потім до Дніпра. З 2022 року Юрій відвозить гуманітарку у прифронтові зони та евакуює людей. Був у Лимані, Сіверському, Соледарі та Вугледарі. Зараз він їздить до Покровська.

Як переїхав до Дніпра та чому став волонтером — читайте у матеріалі Суспільного.

Юрій розповідає: все життя прожив у Сіверськодонецьку, що на Луганщині. Там і зустрів початок повномасштабного вторгнення армії РФ. Чоловік розповідає: одразу став волонтерити. Розвозив гуманітарку по місту та допомагав людям виїжджати.

"Були точки, куди люди могли прийти і виїхати. Але були такі місця в місті, де вже були обстріли і треба було звідти забирати людей. Багато людей сиділи у підвалах і боялись вийти", — каже Юрій.

Волонтер Юрій. Суспільне Дніпро

Армія РФ обстрілювала місто ракетами та з "Градів", розповідає чоловік. Каже: російські війська знищили його домівку та вбили знайомих.

"У мене сусіди сиділи-сиділи. Вони кажуть: "Ми хочемо подихати, пройтись". "Я кажу: ну куди ж ви підете, якщо йдуть обстріли по місту?". "Ні ми підемо". От вони пройшли квартал. А я збирався вже виїжджати, дивлюсь: біжить сусід весь у крові, говорить: "Її (сусідку — ред.) вбили", — розповів волонтер.

До сусіднього Лисичанська, каже Юрій, встиг виїхати ще до того, як Сіверськодонецьк був окупований — на початку літа 2022 року. Згадує: шлях пролягав через міст, який постійно обстрілювали війська РФ.

"По мосту стріляють три міномети і танк. Коли я їхав, позаду мене було щось жахливе, але у мене вже все відключилося, тобто як у тумані. Мені треба було газувати і я газував", — згадує чоловік.

Автівка Юрія. Суспільне Дніпро

Незабаром, каже, довелося виїжджати і з Лисичанська — перебрався до Бахмута.

Звідти розвозив гуманітарну допомогу у Сіверськ, Вугледар, Соледар та Лиман.

У грудні 2023 року з Бахмута Юрій переїхав до Дніпра та продовжив волонтерити.

Каже: хоч їздить по зруйнованим армією РФ містам вже майже три роки, досі не може звикнути до вигляду зруйнованих міст.

"Це зруйновані доли, зруйноване життя. Оскільки я сам переселенець, хочу сказати, що дуже тяжко. І найстрашніше — це тиша, коли обстріли не йдуть. Місто-примара — от де найстрашніше", — розповів Юрій.

Юрій каже: мріє про деокупацію Луганщини. Після перемоги планує повернутися до рідного Сіверськодонецька.

Автор — Даниїл Ніколаєнко